

Когато пакъ писѣваме на пріѣтелити ѿ познѣи-
ницыти си, тогда не оупотреблѣваме прѣстѣри тѣли,
но са благодариме, само на, ѿвѣстный мой дрѣже!
вождеденный брате! което така прѣси чинатъ ѿ поли-
тѣката: то са свѣкъвка прѣмногѣ оупотребскіите по-
слѣніи, зацо, когато таргѣвцыти писѣватъ єдинъ дрѣ-
гимъ: за кѣпѣчѣскіи си рѣботи ѿ причѣни, тогда са
благодарѣватъ съ така: Почтеннѣйшій Господѣне! ѿ
ѿ послѣнното послѣдіе кѣзватъ: Вѣшата чѣстность. Обѣ-
баче въ тѣмъ времена, вдѣгнаха ѿ така тѣлописѣніе
совѣмъ, отъ тѣхните послѣніи, ѿ ѿхѣрлѣха всѣтѣ не-
потрѣбни многѣсловни, ѿ подскѣбнѣска.

За предислѣвіето.

Какѣто оупотребскіи личниты разговѣри са пѣзатъ довро-
нравнѣиите прѣвила, такожде ѿ списѣаното оупотребскіи
та, за да мѣжѣме да предѣвѣиме єногѣва, комѣто пи-
сѣваме: ѿ да предѣвѣиме нашето желѣніе. Прѣчѣе свѣ-
що свѣкъваме въ нашите послѣніи, да прѣдъ писѣваме
предислѣвіе, ѿ да показѣваме, ѿ да ѿвѣлѣваме причѣ-
ните, коѣто ны подкѣниха: на вопрошеніето, ѿ най-
блѣжнѣиите євѣстоѣтелства, чрѣзъ коѣто са подѣдѣгнах-
ме да пишиме.

Обѣбаче оупотребскіи таргѣвскіи послѣніи отъ хѣрлѣса то-
ка предислѣвіе, ѿ предѣвѣлѣвѣса єрѣдствѣно причѣна-
та: но нѣкогажъ ѿ тѣка є потрѣбно предислѣвіето, за
многѣи євѣстоѣтелства, сѣрѣчь, ако ѿще єдинъ нѣвъ
таргѣвецъ, да ѿма съ говѣръ съ єдинъ новѣсѣстѣлнъ домъ,
коѣто ще вѣ достѣслѣвенъ за него, ѿ многополѣзно въ
прѣспѣииното негово намѣрѣніи. Тогда подѣбѣка, нѣжд-
но да совѣтѣва себѣси съ негокото благѣразѣміе: за да